

एवंविधमक्षरंकथमुपासनीयमित्यत आह संनियम्येति सर्वत्रकाले सर्वदा एतेन ध्यानस्य नैरंतर्यमुक्तं इन्द्रियग्रामं समनस्कानीन्द्रियाणिसंनियम्य एकीभावेनात्मनि वशे कृत्वा स्वकारणे प्रविलाप्येत्यर्थः समाचां च ल्यहीना बुद्धिर्येषां ते समबुद्धयो ये भवंति ते पि मामेव निर्विकल्पं परं ब्रह्म परां काष्ठां प्राप्नुवंति श्रुतिश्च यदा पंचावतिष्ठते ज्ञानानि मनसा सह बुद्धिश्च न विचेष्टिता माहुः परमां गतिमिति सर्वभूतहिते रता इत्यनेन सर्वभू ताभयदानेन संन्यासोऽपि ध्यानांगमिति विधीयते ॥ ४ ॥ अस्यागतेर्दुष्प्रापत्वमाह क्लेश इति यद्यपि सगुणविदामधिकः क्लेशोऽस्येव तथापि ते सालंबनाध्यायंति सोपानारोहक्रमेण परां काष्ठां प्रविशंति येषां तु निरालं बंध्यानमाकाशयुद्धसमंतेषां निर्विषये चेतःस्थिरीकरणे अधिकतरः क्लेशोऽस्ति तत्र क्रमिकध्यानप्रयोगः शुद्धे चिन्मात्रे विश्वरूपमाययाध्यस्तं तत्र च केवलमातिवाहिकं कृत्स्नं जडमाधिभौतिकमध्यस्तं यथोक्तं वसि ष्ठेन आतिवाहिक एवायं त्वादृशैश्चित्तदेहकः आधिभौतिकया बुद्ध्या गृहीतश्चिरभावनोऽस्ति अतिक्रम्य पाषाणादीन् बहति इष्टदेशं नयत्यभिमानिनमित्यतिवाहिसर्वत्राप्रतिहतगतिकं भूतसूक्ष्मतेन निर्वृत्त आतिवा हिकोयं कृत्स्नः प्रपंचो यतश्चित्तदेहकः चित्तमेव देहः स्वरूपमस्येति स्वमतुल्य एव स नृचिरभावनोऽस्ति तत्र जपं जरवत्काठिन्येनोपेत आधिभौतिकया स्थूलभूतप्रभवया बुद्ध्या गृहीत इति श्लोकार्थः एवं च यथा तीव्राभि निवेशेन निरीक्ष्यमाणो रज्जूरगः स्वयं शाम्यति तदधिष्ठानभूतारज्जुश्चाविर्भवति तथा वस्तुतश्चिद्रूपायामपि माधवादिमूर्त्तौ जाड्यमध्यस्तं तामेवाभिनिवेशेन चिरकालं चर्मचक्षुषैव पश्यतस्तस्यामूर्त्तेर्जाड्यं तिरोधी

संनियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ॥ ते प्राप्नुवंति मामेव सर्वभूतहिते रताः ॥ ४ ॥ क्लेशोधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसां ॥ अ व्यक्ताहिगतिर्दुःखं देहवद्विरवाप्यते ॥ ५ ॥ ये तु सर्वाणिकर्माणि मयि संन्यस्य मत्पराः ॥ अनन्येनैव योगेन मां ध्यायंत उपासते ॥ ६ ॥

यते चैतन्यमाविर्भवति अतएव बाणादयः स्वाराध्यैः सार्द्धं स्वामिभृत्यन्यायेन व्यवहरंतीति सर्वत्रोपाख्यायते एवमचेतनायामूर्त्तेरपि तत्त्वं विश्वरूपमेवेति मूर्त्तिमेवात्यादरेण पश्यंस्तस्यास्तत्त्वं विश्वरूपमवगच्छति यद पश्यदर्जुनो वा सुदेवदेहे एतदेव वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं भगवता योगभाष्यकारेण बादरायणेन तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बीजमिति स्थूलालंबनः समाधिर्वितर्कः विश्वरूपस्याप्यस्मितामात्रे ध्यासात् तस्यावलोकनेऽस्मितामात्रमवशिष्यते अस्मिताया अपिशुद्धायां चितावध्यस्तत्वात् तस्यामपि समाहिते मनसि सहैव मनसा स्मिता तिरोधीयते शुद्धाचि तिरेवावशिष्यते इति एवं व्यक्तासक्ताः सोपानारोहक्रमेण प व्यक्तासक्तचेतसामिति हियस्मादव्यक्तानिरालंबना गतिः पदप्राप्तिर्देहवद्विदेहाभिमानिभिर्दुःखं यथास्यात्तथा अवाप्यते ननु सांख्यप्राप्येति भावः ॥ ५ ॥ ननु अव्यक्तासक्तचेतसां क्लेशाधिक्येऽपि क्लेशांते सद्यः कैवल्यसिद्धिरस्तीति किं विलंबसाध्येन व्यक्तभावेनेत्याशंक्याह ये त्विति द्वाभ्यां सर्वाणि नित्यनैमित्तिकस्वाभाविकादीनि संन्यस्य समर्प्य मत्परा अहमेव परः सर्वकर्मभिः प्राप्यो येषां ते मत्पराः मत्ध्यानपरावा अ नन्येन भेदशून्येन अहमेव भगवान्वासुदेव इति परमेश्वरेऽहं हलक्षणेन योगेन चेतःसमाधानेन मां ध्यायंत उपासते तत्रैव ध्याने स्थैर्यं लभंते ॥ ६ ॥